

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δραχμ. 3.— Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

Λεπτῶν... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Εἶθε λάμπων ὁ Ἥλιος νὰ χαίραται σήμερον τὴν Ἑλληνίδα γῆν, εἶθε νὰ ἐβλέπομεν ἐπανθούσαν τὴν ἐθνικὴν ἀμυγδαλὴν, εἶθε ἡ γραφίς μου νὰ μεταβάλλετο εἰς καλλικέλαδον καὶ εὐόμιον πτηνόν, καὶ νὰ ἀφίει μετὰ θυμῆος τὴν γόησον καὶ εὐέλπην φωνήν:

Ἐὐθαγγελίῳ, Ἑλλάς, χαρὰν μεγάλαν!

Πλὴν οἴμοι, ὅπισθεν μέγαλόν νεφὸν κρύπτεται διὰ τὴν Ἑλλάδα σήμερον ὁ Ἥλιος καὶ βαρῆς χειμῶν ἐπικαθῆται τῆς ἐθνικῆς ἡρώων εὐκλείας, χειμῶν ἀδολείας καὶ διαφθορᾶς μεταβάλλων τὸ ἄλλοτε ὄριγγον ἡμῶν ἔθνος εἰς σαρὸν πτωμάτων. Καὶ ἐπὶ τῶν πτωμάτων μόνος ὁ βῆας ἀφίει θρηνώδη καὶ βραχὴν φωνὴν καὶ κλαίει, κλαίει, κλαίει:

Ἄλλοτε κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν χρομοσύνως τὸ πυροβολὸν ἤχει, οὐχὶ ὅπως ἐν τῇ παρθένῳ τῆς σήμερον, βραδέως καὶ μεμετρομένως: διότι τότε ἀηγήλας τὴν ἀνάστασιν καὶ τὴν ἀναγέννησιν, ἐν ᾧ σήμερον εἶναι ὁ πρὸς τιμὴν πεθνεωτοῦ στρατιωτικοῦ ἐπὶ τοῦ πάφου βιπτόμενος πυροβολισμὸς. Εἶναι ἡ ἀνάμνησις τοῦ τόσον λαμπροῦ παρελθόντος καὶ τῆς ἀδολείας τοῦ παρόντος.

Θρηνώδης τοῦ ἐνασπῶτος Ἱερειῆς, δὲν δὲ ἐπαναλάβω ποὺς τοσάκις ἀνυμνήθεις τὸν ἀνδρῶν τοῦ 21 ἀγῶνα. Δὲν δὲ ὑπομνήσασιν ἡρωισμὸν καὶ τὰς θυσίας τῶν γιγάντων ἐκείνων. Τὸ μεγαλεῖον δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐγκωμίων. Ἀρκεῖ αὐτοῦ εἶναι μόνον παρασιζόμενον ποιῆ τὰς κεφαλὰς τῶν θυμάτων καὶ κλινοῦσιν ἐκ σεβασμοῦ. Ὁ δὲ πατριωτισμὸς κατὰ τὴν εὐγενῆς θυμῶν μόνον ἀναγράφουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἀνεξέστηλως εἰς τὰς δέλτους τῆς ἀθαλάτου ἱστορίας.

Δὲν ψάλλω τὸ παρελθόν, διότι εἶναι χλευάζον ἡμεῖς οἱ ἐν τοῖς ἔργοις περιφρανοῦντες τὴν ἀνδρῶν ἐξείνην ἐποχὴν νὰ τὴν ἀνυμνώμεν ἐν ποιεῖ λόγοις.

Θὰ καθίσω ὑπὸ τὴν ἵεταν καὶ δὲ κλαθῶ τὴν νέαν

ἡμῶν δουλείαν, δουλείαν οὐχὶ ξενικῆς κατακτήσεως, ἀλλ' ἐθνικῆς καταπτώσεως.

Θὰ θρηνώσω μετὰ τῶν δούλων τῆς Ἑλλάδος τέκνων, ἅτινα μάτην ἀναμείνουσιν ἐκ τῆς ἐλευθερίας τῆς γυνίαις νέαν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου ἐθνησώτειραν, νέαν 24.

Πλὴν φεῦ φροῦδαι ἐλπιδες, κενὸν ὄνειρον. Ἐκάστη ἡμέρα καθιστᾷ αὐτοῖς ἀπεχθέστερον τὸν σκληρὸν ζυγόν, ἕκαστον ἔτος τοῖς ἀφαρπάζει ἕν γλυκὺ ὄνειρον τῶν.

Μάτην στρέφουσι ἱκετευτικὸν ἔδω τὸ βλέμμα τῶν. Ψυχρότης τοῖς ἀπαντᾷ, ἐπειδὴ οὐ βύνητορες τῆς τύχης οὐχὶ μόνον τῆς ἐλευθερίας ἀλλὰ καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος δὲν προσέχουσι εἰς αὐτούς.

Ἄλλα σπουδαιότερα—τὸ ἀτομικὸν συμφέρον, ἡ φιλαρχία, ὁ κομματισμὸς—τοὺς καθιστῶσιν ἀμβλύωπας καὶ ἀφαρπάζουσι τὴν προσηχὴν αὐτῶν.

Οἱ δυστυχεῖς δούλοι τείνουσι μετ' ἀγωνίας τὸ οὖς, ἵνα ἀκούσωσιν ἐνθαβρυντικὴν τινα φωνήν, καθιστῶσαν ἥττον πικροὺς τοὺς παρόντας πόνοους, φωνὴν συμπαθείας, φωνὴν ἀδελφικὴν. Πλὴν καὶ πάλιν ἀπέλπιδες ἀποστρέφουσι μετὰ δακρύων τὴν κεφαλὴν. Αὐκούουσιν ἐκ τοῦ βήματος τῆς ἐθνικῆς βουλῆς ἀλληλομαχίας, ἀντεγκλίσεις καὶ ἐνίοτε εἰρωνικὴν ὑπὲρ αὐτῶν ὑπεράσπισιν. Τοῖς προσφέρουσι βιβλία, ἐν ᾧ αὐτοὶ ζητοῦσιν ἄρτον, τοῖς προσφέρουσι κάλαμον, ἐν ᾧ ἡ σπάθη τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ πλησιάζοντος δεινοτέρου νέου κατακτῆτου ἀπειλεῖ τὴν κεφαλὴν τῶν. Καὶ εἶναι πολὺ, πᾶρα πολὺ πικρὰ ἡ εἰρωνεῖα εἰς τοὺς δυστυχούντας. Τότε αὐτοὶ κλίνουσι στένοντες τὸν τράχηλον ὑπὸ τὸν ζυγόν, τότε δακρύα καταβρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τότε ἀντὶ νὰ χαίρησῶσι μετ' ἀσμάτων τὴν ἐθνικὴν τῆς σήμερον ἐροτὴν ἀφίνοσι ζῶνον βαρὺν, ἐγκλείοντα ὅλον τοῦ στήθους τῶν τὸν πόνον.

Ὡ δὲ ἦτο προτιμότερον ἢ λήθη γὰρ ἐκάλυπτε τὴν ἡμέραν αὐτὴν. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ εὐτυχοῦς παρελθόντος ἡμῶν εἶναι νῦν δυστυχία, καὶ ἴσως πολλὴ μεγάλη, προστιθεμένη εἰς τὰς δυστυχίας τοῦ παρόντος.

ταύτα είπούσα έτρεξε προς την αίθουσαν, όπου η μητέρα αυτής δεν εξήρχετο πρό δύο ημερών και δριμυτάσασα προς την θύραν ηνοιξεν αυτήν μετά κρότου. Ξένη τις κυρία την έλαβεν εις τας άγκαλάς της και την έμπόδιε να προχωρήσῃ λέγουσα εις αυτήν, «Αδεν υδυνασαι να είθης παύσῃ την στιγμήν την μητέρα σου». Αλλά τὸ παιδίον ήρξατο να κραυγάζῃ μεγα-

υπεις καλω' οτις η μητηρ σου δεν σε αγαπα' πλέον.» Τότε η μικρη κόρη εξω φρενων γενομένη ετρεξε προς το νεογον και λαβουσα σιδηρον, ον εδυνατο να σηκωση, εδραψεν αυτον λυσσωδως εις το λικνον. Το αθιον νηπιον εκβαλον ασθενη φωνην δεν εξυπνησε πλέον. Η νεογον και θελητηρων πληρης μητηρ μαθουσα το γεγονός κατελήθη υπό σπασμων και απεθανεν

λοφώνως και να θυρωβή τόσον δυνατά, ώστε η μαία δεν είχεν άλλο μέσον η να την φέρη ταχώς προς την τροφή της παράγγελλουσα αυτήν να την κρατή μακρὰν του δωματίου. «Σοι τὸ είπον, καθαρα, κόμησά μου, επανέλαβεν η ανόητος υπηρέτρια βλε-

αμέσως η ιστορία προστίθησιν ότι μετά τὸ συμβαν τοῦτο μέχρι τέλους του μακρου αυτής βίου η κόμησα Άννα, ητις είχε κληρονομήσῃ γαίας, τίτλους και πλοῦτη του αδελφου της, ητις υπανδρεύθη και εγέννησε τέκνα, ητις ήτο αξιόερατος και υπό πάντων

Καί... και...

τιμωμένη, ουδέποτε εγέλασεν εν τῷ βίῳ της. Ο σύζυγος αυτής, ο κόμης του Καθμαρνέσθ, απεβραλίθη δια πολιτικῶν εγκλημάτων τῷ 1746.

Γονεὺς λάβετε υπό σπουδαίων λαέψιν τὰς πρώτας ενδείξεις της ζηλοτυπίας των τέκνων υμων. Εκαστον νεογον εβ παρρησιαζήται εις τὰ μεγαλειότερα τέκνα ως δειρόν ευαρεστόν, ως προσθήκη χάριτος εις την οικογένειαν. Η ζηλοτυπία εφεγγεσται εις τὰς καρδιάς των νέων πολυεικρότερον παρ' οτου φαντασθαι καὶ καλῶς εν σπῆνι των πατρῶν.

Είναι εικὼν, ητις συγγότατα διερχεται απαρατήρητος πρό των ὀφθαλμων μας, αν και συνεχως η ανυπιμονησία δεν φθάνη εις τὸ σημειον της υπομονης της εικόνος μας, οὐτ' έχει την ἀφελή εκείνην χάριν της κορασιδος, ουχ ήττον ουδέποτε διηγείρεν εν ημιν την σκέψιν ποσάκις ἀνά γε ο άνθρωπος εζήτασε να προτρέξῃ του προωρισμένου και να προλάβῃ περιστάσεις, ὡν ήδυνάτο επίσης ευκόλως να αντρέινη την ωριμανειν.

ΙΣΤΟΡΙΑ Η ΖΗΤΩ

τάζεται τις. Αφ' ήτου η παλαιότερος εφόνευσε τον αδελφόν του, η ζηλοτυπία θέλει πάντοτε υοιοι!

ΚΑΙΡΗ

Όριαν εικὼν ανυπιμονησίας επιτυχιστάτην και ευφροσύνην παραθετομεν εις τους αγαγιώτατας ημων. Η μικρα κόρη μη δυναμένη να πιη τὸ περιεχόμενον του κυθισκου διότι, καί εις εχυσεν αυτο εις πινακιον, ὡπερ εγγίσει μετά χάριτος και φρεσά επανειλημμένως ὡπως πιη αυτό κατά δόσεις.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΓΡΕΒΗΣ

Η παραθεμένη εικὼν ειναι του Ιουλιου Γρεβή, του νυν προέδρου της Γαλλικης Δημοκρατίας. Γνωρίζουσιν οι ανχγνώσται, οτι ο Ιουλιος Γρεβής εξελέγη πρόεδρος πέρυσιν τῇ 18/30 Ιανουαρίου του 1879 μετά την παραίτησιν του Μακμαρόν. Ο Ιουλιος Γρεβής γεννηθεις τῇ 1813 ἀγει σήμερον τὸ 67 ετος της ηλικίας του. Εσπούδασεν εν Παρισίῳ τὰ νομικά και ὡς συνήγορος μετεχειρίσθη την εγγλωπτιαν αυτού εις υπεράσπισιν των ριζοσπαστών. Τῷ 1848 διορίσθη ει-

νά επωφεληθῆ τὰς καλλογὰς τῆς φύσεως. Ἀμέσως ἀνέβη κυρία τῆς σεβαστῆ ἐνεκα τῆς ηλικίας τῆς καὶ τῆς φυσιογνωμίας, ἢ ἡ εἰρήνη τοῦ οὐρανοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἐξελέξατο ὡς κατοικίαν τῆς, ἢ ὡς συνοδευοῦσα αὐτὴν φίλη, ἥτις ἐπὶ γούρηνει ἐπιμελῶς, ἐκάθισεν αὐτὴν πλησίον τοῦ σακκοῦ χωρὶς οὐμὸς νὰ σφετερισθῆ τὴν θέσιν, ἥτις ἦτο ὁ ἄλλοι προωρισμένη. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἐθάλασεν ὁ περιγητῆς παρεστῆρας τὴν γωνίαν τοῦ φυλαγμένην ἔπειτα κατενόησεν ἀμέσως ἐκ τοῦ βλέμματος τῆς νῆξ κυρίας τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοποθετησῆ τὴν γραίαν συντροφὸν τῆς. — Ἐν διαστήματι δευτερολέπτου ἔλαβε τὴν μικρὰν ἀποσκευὴν τοῦ χωρὶς νὰ δεῖξῃ τὴν ἐλαγίστην ἐναντιώσιν καὶ ἐκάθισεν ἄλλου. Βλέπων ἔπειτα ὅτι ὁ ἥλιος ἐστενοχώρει τοὺς ἀσθενεῖς ὀφθαλμοὺς τῆς γραιας καὶ ὁ ἀνεμὸς δυσπρέστει αὐτὴν, ὕψωσε κατὰ τὸ ἦμισυ τὸ παράθυρον καὶ κατεβίβασε τὸ κυανὸν παραπέτασμα, στεφανημένος ἦδη τῆς θέας, ἢ διελογίζετο ὅτι θ' ἀπελαμβάνεν. Πάντες οἱ ἄλλοι ἐφαίνοντο ὅτι ἤθελον νὰ τὸν χειροκροτήσωσιν. Ἡ ἀγαθὴ αὐτῶν καρδία εὖρεν, ὡς νομίζομεν, τὴν ἀνταμοιβὴν τῆς, εἰς τὰ μειδιήματα καὶ τὰς εὐχαριστήσεις τῶν δύο κυριῶν αἰτιγὰς ἤσαντο συνδιαλεγόμεναι μετ' αὐτοῦ περὶ πραγμάτων, ἅτινα ἐκοδόμουν τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα. Ἡ γραία ὕψων ἐκάστοτε μέρος τοῦ καταπετάσματος, ἵνα τῶ εἶπῃ τὸ ὄνομα ὄρου ἢ νὰ τῶ δεῖξῃ θῆαν τινὰ ἀξίαν λόγου καὶ αἰ ἐκατέρωθεν ἐνδείξεις χαρᾶς καὶ εὐχαριστήσεως δὲν ἔπαυσαν μέχρι τέλους τοῦ ταξειδίου.

Μικρὰ ὑποχώρησις ἐν μικροῖς πράγμασι καθιστήσιν εὐκολοὶ καὶ εὐπρέστον τὸν βίον.

Ἡ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ὅποτεν συσκιάζωσι νέφη πικρὰ τὸν βίον
 καὶ ἐκρήγνυται ὁ κεραυτὸς καὶ ἡ καταγίγξ ἐνσκόπτῃ
 καὶ πάντα φοινοῦται θοὰ πρὸ ὀφθαλμῶν νηπιῶν,
 ἢ δὲ ψυχὴ μας ἀπελπί τὸ βλέμμα τέτε ριπτῃ
 καὶ σῆπομένη ἤρεμῃ ἐν τῇ ἀπέλπισίᾳ,
 τίς νὰ μᾶς σώσῃ δύναται; Ἐν μόνον ἡ θρησκεία.

Κι ὅποτεν εἰς τὸν δρόμον σου σὲ συναγτᾶ ἡ θλίψις
 καὶ με γυπείους ὄνυχας τὸ σῶμα σου σπασοσῃ
 καὶ σ' ἀναγκάζ' εἰς Καυκάσον τὴν κεφαλὴν νὰ κύψῃς,
 ἐν ᾧ τὸ στήθος σου πᾶναι καὶ ἡ ψυχὴ αἰμάσσει,
 καὶ τὸ μᾶ πᾶν ἐκσθύνεται ζῆρον ἐν τῇ σκατίᾳ,
 τίς νὰ σὲ σώσῃ δύναται; Καὶ πάλιν ἡ θρησκεία.

Ἄλλ' ὅταν ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀπογοητευμένη
 ἀπὸ τὸν κόσμον, τὴν χαρὰν, τὸν οὐρανόν, τὸν βίον,
 εἰς βόρβορον κυλίηται καὶ πρὸς τὴν σῆψιν βαλὴν
 καὶ ἀνιᾶ ὡς Σίσυφος τὸν λίθον τοῦ κυλίου,
 ποῦ νὰ ἀνευρώμεν μικρὸν τὴν φίλην προμίαν,
 ὦ, ποῦ τότε δύναμεθα; Καὶ τὸν εἰς τὴν θρησκείαν.

Ἄλλα ὅποτεν ὁ θνητὸς τὸ βλέμμα προάσσει
 ἐπὶ ἐρημοῦ ἀγᾶνοῦ, ὅστιν δὲν εὐρίσκει
 καὶ εἰσέτι μόλις νήπιον, βροδὶν ὡς ὁ γέρον
 καὶ ἡ ψυχὴ ἀπολλυταὶ καὶ ἡ καρδία θνήσκει,
 τίς νὰ τὸν σώσῃ δύναται; δύναμις τίς ὅποια;
 — Ὁ λόγος τοῦ Ραζασηνοῦ, ἡ μόνη σωτήρια.

G. K. I.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ ἥλιος ἐν Νορβηγίᾳ ὑπέρκειται τοῦ ὀρίζοντος ἐπὶ ὀλοκλήρου ὥρας ἐν Χριστιανίᾳ δύο μόνον ἐπὶ 5 ὥρας 15 λ. Ἐκ τούτου δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι φύονται κριθῆ, γεωμηλα καὶ ἄλλα φυτὰ καὶ εἰς τὸ βορειότερον πλάτος τῆς χώρας ἐκείνης.

* * * Τὸ μέγιστον ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον ἐν τῷ κόσμῳ κατασκευάζεται νῦν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνήκον εἰς τὴν ἑταιρείαν τοῦ Ἴνμαν. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ὅπερ κληθήσεται «Πόλις τῆς Ρώμης» καὶ ὅπερ συντελεσθήσεται ἐντὸς ἐνὸς ἐτους, ἔχει μήκος 590 ποδῶν, πλάτος 52 ποδῶν, βάθος 52 ποδῶν, χωρητικότητά 8,300 τόνων καὶ ταχύτητα 18 μιλίων τὴν ὥραν.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1879 τὸ γραφεῖον τῶν εὐρεσιτέχνων ἐν Βασιλικῶν ἔλαβεν αἰτήσεις πρὸς ἐξασφάλισιν προνομίων εὐρεύσεων ἀνερχομένης εἰς 19,300.

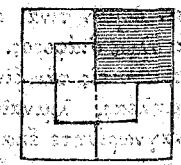
* * * Εἰσηχθῆσαν τὸν παρελθόντα Δεκεμβρίον ἐξ Ἰαπωνίας εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐν μιᾷ ἀποστολῇ ὡς μεταξοσκώληκος ἀξίας 85,000 δολλαρίων, πληρώσαντα ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ἰσθμὸν ἰσθμὸν ἀναβάσεως.

* * * Ἐν ἔτει 1820 ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνῆρχετο εἰς 9,600,783 ἐξ ὧν 7,839,552 ἦσαν λευκοί. Ἡ ἀπογραφή τοῦ 1870 ἀπέδειξεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 38,883,535.

* * * Κατὰ τινὰ στατιστικὴν ὑπολογίζεται ὅτι ἐν Γερμανίᾳ κατηναλώθησαν κατὰ τὸ 1878 περὶ τὰ 7,000,000,000 σιγάρων, ἢτοι δύο σιγάρων καθ' ἑκάστην κατηναλώσαν ἑκάστος ἐκ τῶν 10,000,000 καπνιστῶν. Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν σιγάρων οἱ Γερμανοὶ κατηνάλωσαν καὶ πλεον τῶν 60,000 τόνων καπνοῦ, ἢ δὲ ἀξία ὄλων τούτων ὑπολογίζεται περὶ τὰ 425,000,000 φρ.

* * * Ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ ἔτος 1877 συνίσταται ἐκ 268,809 μιλίων γραμμῶν καὶ 769,768 μιλίων σύρματος. Ὑπῆρχον δὲ 19,627 σταθμοὶ τῶν Κυβερνήσεων καὶ 12,708 τῶν Σιδηροδρόμων, πρὸς δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν μὲν ὑπαλλήλων ἦτο περὶ τὰς 61,984, τῶν δὲ ἐργαλείων περὶ τὰς 41,708.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Προβλημάτων.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ αἱ κ.κ. Μαντῶ Σ. Βαλέττα, Αἰκατερίνη Κουτσοδημοπούλου. Καὶ οἱ κ.κ. Ἀχ. Δ. Γεωργαντᾶς, Ἰω. Δ. Ζωτάλης, Ἀστέριος Ἀστειριάδης, Θεόδωρος Βαλέττας Ἀθηναῖος, Ἀλέξ. Δ. Θέμελης, Σμύρνης, Δημ. Βαρβέρη, Γαλάζιον, Ἀντ. Γ. Γαβρίλης, Νάξος, Κ. Β. Τοπάλης, Κέρκυρα.

«Πρὶν τοὺς ἰχθύς εἰλεῖν τὴν ἄλμην κυκᾶν.»
 Ἐλυσαν δ' αὐτὸ αἱ κ.κ. Μαντῶ Σ. Βαλέττα, Ἀκατέρη Κουτσοδημοπούλου, καὶ οἱ κ.κ. Γ. Κραμιώτης, Κ. Β. Τοπάλης, Ἀλέξ. Δ. Θέμελης.